บทคัดย่อ

การศึกษาการเรียนรู้การจัดการการท่องเที่ยวของซุมชนบ้านตะโล๊ะ ตำบลปาดังเบชาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาใน 3 ประเด็น คือ ปัจจัยการเรียนรู้การจัดการ การท่องเที่ยว วิธีการเรียนรู้การจัดการการท่องเที่ยว และผลกระทบจากการเรียนรู้การจัดการ การท่องเที่ยว โดยการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ ประชุมกลุ่มย่อย และถ่ายภาพประกอบ แล้วนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์และมี ภาพประกอบบางตอน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

การเรียนรู้การจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านตะโล๊ะ ตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอ สะเดา จังหวัดสงขลา มีปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้การจัดการการท่องเที่ยวทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในเกิดจากการมีผู้น้ำที่มีความรอบรู้ เป็นผู้รู้จักคิดและรู้วิธีการ บริหารงานให้เกิดความก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน ทำให้เกิด การตื่นตัวที่จะพัฒนาชุมชนร่วมกัน มีการจัดการที่ดีและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง ส่วนปัจจัย ภายนอก คือ การส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากชาวบ้านในชุมชนและหน่วยงาน ภาครัฐ รวมถึงกระบวนการประชาสังคมที่อาศัยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และการได้รับรู้ ข่าวสารจากสื่อต่างๆ อันมีผลทำให้การจัดการการท่องเที่ยวพัฒนาขึ้น ในด้านวิธีการเรียนรู้ การจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านตะโล๊ะ สามารถดำเนินการมาได้ตามลำดับโดยอาศัย การอบรมเชิงปฏิบัติการจากเจ้าหน้าที่ที่เข้ามาให้การอบรม และมีการไปศึกษาดูงานที่ชุมชนศีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และชุมชนเกาะยอ ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดลงขลา ทำให้ชาวบ้านเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมีการจัด เวทีชาวบ้านเพื่อหาข้อสรุปของกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งก่อให้เกิดการทดลองการจัดการ การท่องเที่ยวครั้งแรกตามมา ในด้านผลกระทบจากการเรียนรู้การจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน บ้านตะโล๊ะ จำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ทำให้ชาวบ้านเกิดการเรียนรู้ใน การพัฒนาชุมชน มีการสร้างอาชีพและรายได้ ทำให้สมาชิกมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ด้านสังคม และวัฒนธรรม ทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรักความหวงแหนและภูมิใจในมรดกวัฒนธรรม ท้องถิ่นมากขึ้น และด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาและสมาชิกใน ชุมชนได้รู้จักการจัดการกับแหล่งท่องเที่ยว อันจะส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวมีความนำอยู่ และเกิด การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไปพร้อมๆ กัน

ABSTRACT

For the study of the learning of tourism management by the Ban Taloa community in Padang Besar Sub-dstrict, Sadao District, Songkhla Province, the researcher focused on three points as follows: factors of the learning of tourism management, ways of learning tourism management, and impacts of the learning of tourism management. Field data were collected by means of observation, interview, small-group meeting, and photographic illustration. The findings of the research study were presented by descriptive analysis with some illustrations, which may be summarized as follows.

The learning of tourism management referred to above contained internal and external factors leading to such learning. The internal factors arose from versatile leadership, with leaders who knew how to think and to administer for progress, which affected participation by community members, causing the awakening of a desire for togetherness in community development, with good management and continuous development of knowledge. The external factors had to do with the following. Support came from agencies concerned and community people, with a civic process that counted on participation by community people and access to information through media, thus causing tourism management to develop. As for ways of learning tourism management of the community, these evolved through workshops by training personnel and study tours of Khiriwong Community, Kumloan Sub-district, Lansaka District, Nakornsrithammaraj Province, and of Kaw Yaw Community, Kaw Yaw Sub-district, Meuang District, Songkhla Province, so that the people kept on learning. Public forums were also held to draw conclusions from the Conservation Tourism group, leading to the first tryout of tourism management. Regarding the impacts of the said learning of tourism management, three aspects were involved. Economically, the community people learned about community development, with occupations and incomes generated, so that the members enjoyed better livelihood. Socially and culturally, the community members treasured the local cultural heritage and were proud of it all the more. Environmentally, tourism caused the community to develop and the community members to know the management of tourist sites, thus making these sites attractive to live in and at the same time effecting natural-resource maintenance.